

[Landbrugsministeren.]

interesse i eksporten til de lande, som vi er bundet til i henhold til handelsaftaler, og vi må varetage den interesse, vi har i at få dollars, og derfor må vi overveje den administration, der skal gennemføres, inden den nye ordning kan træde i kraft. Landbrugsorganisationerne er sikkert indforstået med, at der er sådanne samfundshensyn at varetage, og disse hensyn må varetages af landbrugsministeriet. Det kan ikke overlades de nye organisationer at varetage dem, således som det var overladt til landbrugsministeriets eksportudvalg. Men det, jeg ikke vil forbyde, det, jeg ikke vil blande mig i, er, at landbruget selv på andelsbasis sælger sine varer under hensyntagen til de samfundsinteresser, som det må bøje sig for.

Der siges, at man tvinger de enkelte landmænd og de enkelte mejerier til at gå ind i organisationerne, men der foreligger ikke nogen som helst protest overfor mig hverken fra mejerierne eller fra enkelte landmænd mod den ordning, som er indstillet til mig af samtlige landbrugsorganisationer. Og når det er forholdet, er det noget vanskeligt for mig at træffe anden beslutning end at acceptere det, som er foreslået. Man må huske på, at enhver andelsorganisationsbeslutning hviler på et flertal; det er flertallet, der bestemmer, hvordan det skal være, og således skal det også være her. Det er ikke de penge, man har indskudt, og den fortjeneste, man får ved at gå ind i disse ordninger, der er afgørende for stemmerne. Det er flertallet, der er afgørende, og jeg kan ikke se, at jeg har bemyndigelse eller berettigelse til at hævde, at landbruget ikke må påtage sig at oprette flere og flere andelsforetagender.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde angående betingelserne for fordelingen af puljens penge, som findes i § 1, stk. 2, at dem kendte han meget vel. Jeg vil gerne spørge: Hvor er de betingelser i § 1, stk. 2, der går ud på, at pengene ikke skal fordeles, således som organisationerne har fastslået det, og som ministeriet ønsker det? Er der nogen begrænsninger her? Er der stillet nogen betingelser her? Der forekommer ikke nogen som helst betingelser; det er overladt til landbrugefs organisationer og ministeriet at fordele disse penge, og der er ingen begrænsninger.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh stillede mig også et par spørgsmål, bl. a. om hvem der skal have myndighed i fremtiden over ikke-medlemmer, og om de nye organisationer kan opkræve afgifter hos nye medlemmer. Det kan de ikke, det er en given ting, således som bestemmelsen er formet. Det er ministeriet, der skal det, hvis man mener, det er rigtigt. Hvis man f. eks. mener, at der i et mindre marked bliver så stor fortjeneste, at man ikke kan fordele den ved regulering af eksporten, således at de forskellige eksportører får en vis procent både af de gode og dårlige markeder, og hvis man mener — når jeg siger man, mener jeg organisationerne og ministeriet —, det er nødvendigt at opkræve en afgift og man har lovhjæmmel til det, så er det ministeriet og ikke organisationerne, der gør det. Organisationerne kan opkræve afgiften af deres medlemmer indenfor deres egen kreds. Og hvis de får f. eks. 90 eller 95 pct. — eller hvor meget det nu kan blive —, betyder det selvfølgelig overordentlig meget, da de derigennem kan udligne prisen og gennemføre en notering, som betales til alle landmænd. Jeg vil tro, det ærede medlem hr. Aage Fogh må være tilfreds med dette svar.

Det ærede medlem spurgte mig dernæst, om det var rigtigt, at jeg havde udtalt, at når der fra folketingsudvalget blev stillet spørgsmål til eksportudvalgene, så ville jeg ikke have ansvaret for, hvornår de svarede, og hvad de svarede. Det har jeg heller ikke. Jeg kan anmode dem om at svare så hurtigt som muligt, og det har jeg gjort. Og hvis deres svar ikke er tilfredsstillende for udvalget og det vil have yderligere kritik fremført, er jeg rede til at lade den gå videre. Men det kunne aldrig falde mig ind at sige til dem: I må svare i løbet af 2 dage eller 4 dage — for det er ikke sikkert, de kan det. Jeg kan opfordre dem til at svare så hurtigt som muligt, og jeg kan forelægge deres besvarelse for udvalget, og er det ikke tilfreds dermed, skal jeg lade kritikken gå videre — eventuelt kan man så måske få en forhandling i gang om problemet.

Det ærede medlem sagde, at jeg havde udtalt, at de mejerier, der eventuelt vil stå udenfor, ville få en dobbelt fordel: først ville de få deres part af de 90 millioner, og bagefter ville de få fordelene ved den regu-